

KRACIASTY (2) *ai*

N sg m krąciasty (2).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w.

Przymiotnik od „krata” ‘pręty odpowiednio ułożone i połączone’ (2) :

a. *Zrobiony z krat; craticius Calep, Cn (1) : Cratitius, quod ex cratibus fit – Krąciały. Calep 267a.*

b. *Na kształt kraty; cancellatus Calep, Cn (1) : Cancellatus, quod cancellorum figuram imitatur – Krąciały. Calep 156b.*

Cf **KRACISTY**

TG